

GARKALNES NOVADA VĒSTIS

AMATNIEKI · BALTEZERS · BERĢI · BUKULTI · GARKALNE · LANGSTIŅI · MAKSTENIEKI
PRIEDKALNE · PRIEŽLEJAS · SKUĶĪŠI · SUNĪŠI · SUŽI · UPESCIEMS · ZIEMEĻNIEKI

Nr. 146 · OKTOBRIS 2014 · WWW.GARKALNE.LV

GARKALNES NOVADA DOMES INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Kad rudens iekrāso sarkanās pīlādžu ogas, debesīs veidojas dzērvju kāši

1. oktobris – Starptautiskā Senioru diena!
Kad rudens iekrāso sarkanās pīlādžu ogas, debesīs veidojas dzērvju kāši – mēs aicinām ciemos!

Rudenīgi dekorētajā Kultūras centra “Berģi” mazajā zālē čaklās rokdarbnieces izstādījušas savus darinājumus – spilvenus un segas. Kad izstāde apskatīta un ciemiņi sagaidīti, dodamies uz lielo zāli.

Garkalnes novada Seniorus sveic Domes priekšsēdētājs Mārtiņš Gunārs Bauze-Kraštinš, Latvijas Pensionāru federācijas priekšsēdētājs Andris Siliņš un Rīgas apriņķa Pensionāru apvienības priekšsēdētāja Aija Kuške. Pateicamies par izrādīto godu!

Seko Lāsmas Kugrēnas dziļi filozofiskais uzvedums “Jaucības un nejaucības” un vakara turpinājumā lielu atsaucību gūst dziesminiece Anta Enģele, kas ar savām dziesmām un spēli

aizrauj visus. Dzied un dejo visi klātesošie. Domas un sajūtas it kā staigā no viena uz otru, pielip, apgaro. Kā ziedi veras lūpas, plaukst vārdi, skan smieklī. Sajūta, ka esam vienoti.

Par aktīvu darbu saku lielu paldies Senioru padomei, visiem aktīvajiem novada senioriem, mazajām “Skudriņām”, “Pasaciņai”, Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas audzēkņiem un skolotājiem par piedalīšanos kopīgi rīkotajos pasākumos.

Garkalnes novada seniori saka paldies novada Domes priekšsēdētājam, viņa komandai, visiem deputātiem un Kultūras centra “Berģi” darbiniekiem par atbalstu, sapratni un iejūtību.

Ināra Reimane,
Garkalnes novada
Pensionāru padomes priekšsēdētāja

16.oktobrī 16:00
k/c Berģi Mazajā zālē

tikšanās ar
dzejnieku un atdzejotāju

**Knutu
Skujenieku**

Garkalnes skolas rekonstrukcija pabeigta, lai top Upesciema skola!

1. septembrī pēc rekonstrukcijas tika svinīgi atklāta Garkalnes mākslu un vispārīzglītojošā vidusskola. Energoefektīvas rekonstrukcijas projekts, kas ilga pusotru gadu un kā rezultātā tapa arī jauna piebūve ar aktu zāli un ieejas mežglu ir noslēdzies. Garkalnes novada dome kā projekta īstenotājs ir saņēmusi visu līdzfinansējumu no Klimata pārmaiņu finanšu instrumenta, kopumā 600 000 EUR.

Protams, tuvākos mēnešus vēl mūs sagaida rūpīgs darbs, lai noregulētu visas skolas ēkas inženierkomunikācijas un sistēmas, tā lai nodrošinātu maksimālu komfortu telpās un vienlaicīgi minimāli patērētu enerģiju apkurei.

Novada iedzīvotāji var būt lepnī ar sasniegto, jo uz doto brīdi mūsu Garkalnes skolas ēka ir energoefektīvākā Latvijā. To ir novērtējusi arī atbildīgā ministrija – VARAM, kas kopīgi ar Garkalnes novada domi 5. septembrī skolā rīkoja informatīvo semināru par „Zemas enerģijas patēriņa ēkām Latvijā”. Seminārā piedalījās vairāk kā 80 dalībnieki no visas Latvijas un mēs saņēmām daudz atzinīgu vārdu par paveikto.

Mēs esam pierādījuši, ka ja vienoti ejam uz mērķi, mums ir pa spēkam vissarežģītākie projekti.

Un nākošais projekts un lielais izaicinājums ir – jaunas Mūzikas un mākslas skolas būvniecība Upesciemā.

Oktoobra beigās noslēgsies Metu konkurss un mēs ceram saņemt oriģinālas idejas no labākajiem arhitektu birojiem. Pēc uzvarētāja noteikšanas, tiks veikta sarunu procedūra ar uzvarētāju, kā to paredz Metu konkursa nolikums, pēc kā tiks uzsākta Tehniskā projekta izstrāde. 2015. gada pavasarī mums vajadzētu būt gataviem izsludināt būvniecības Iepirkumu. Šajā brīdī būs aktuāls jautājums par projekta finansējumu. Pašvaldībai vienai pašai tik liels projekts būs grūti „paceļams” un tamdēļ jau tagad norit intensīvs darbs pie līdzfinansējuma piesaistes. Uz doto brīdi, kā viscerīgākais partneris izskatās VARAM, kam par pamatu ir mūsu pozitīvā pieredze un veiksmīgā sadarbība ar Garkalnes skolas projektu.

Gundars Krievs,
Projektu un attīstības daļas vadītājs

AS „Sadales tīkls” tiekas ar Pierīgas pašvaldībām, lai uzlabotu kopīgo sadarbību un sniegto pakalpojumu kvalitāti

12. septembrī, notika AS „Sadales tīkls” un Ropažu, Stopiņu, Garkalnes, kā arī Carnikavas novada pašvaldības pārstāvju tikšanās, kurā pārrunāja plānotos elektroapgādes tīkla uzturēšanas, atjaunošanas un rekonstrukcijas projektus, kā arī vienojās par turpmāku efektīvākas kopīgās sadarbības īstenošanu novados, uzsverot nepieciešamību savstarpēji saskaņot plānotos komunikāciju projektus novados, lai to īstenošana noritētu veiksmīgi un iedzīvotājiem tiktu piegādāta kvalitatīva un droša elektroenerģija.

AS „Sadales tīkls” Pierīgas Kapitālieguldījumu daļas vadītājs Salvījs Krīgers, norādīja, ka plānotu autoceļu un ielu rekonstrukcijas darbu laikā veikt elektrotīkla uzlabošanas darbus ir labas sadarbības prakse ar pašvaldībām. Proti, elektrotīkla attīstības darbus saskaņojot ar pašvaldības plānīti inženierkomunikāciju – ielu apgaismojuma un ceļu rekonstrukcijas jomās, var iegūt apbūvēti pieņemamus risinājumus, saskaņotās darbības un optimālu investīciju ieguldījumu – projekta kopējo izmaksu samazināšanās, sakārtotas komunikācijas, atjaunots elektrotīkls. Rezultātā – ieguvēji ir vietējie iedzīvotāji. 2015. gadā realizējot investīciju un rekonstrukciju projektus Garkalnes, Carnikavas, Ropažu un Stopiņu novados, piegādātās elektroenerģijas kvalitāte uzlabosies teju 12 000 klientu.

Sarunu gaitā tika pārrunāti iespējamie sadarbības veidi, plānotie investīciju un rekonstrukciju projekti. Carnikavas novada pašvaldībā tiks realizēta 20 kV (kilovoltu) gaisvadu līnijas „A-59” rekonstrukcija Klangalē un Garcēmā. Savukārt Ropažu novadā rekonstruēs zemsprieguma elektrolīniju Lielkangaros, bet Garkalnes novadā elektroapgādes drošuma un kvalitātes uzlabošanai lielākie darbi tiks veikti 20 kV gaisvadu līnijās „A51” un „A52” Jaunciemā, Sužos un Priedkalnē. Stopiņu novadā AS „Sadales tīkls” īsteno trīs zemsprieguma līniju investīciju projektus Rumbulā un Līčos. Sarunu gaitā pašvaldību speciālisti iepazīs gan ar šā gada, gan 2015.-2017. gadā plānotajiem AS „Sadales tīkls” investīciju projektiem.

„Šādas tikšanās palīdz pašvaldības speciālistiem saprast, par kādiem nākotnes projektiem ir jāinformē AS „Sadales tīkls”, lai varētu veiksmīgi sadarboties, tādejādi, samazinot kopējās projektu izmaksas. Jaunā Stopiņu novada pašvaldības trīsgadu investīciju plāna intereses saskaņosim ar AS „Sadales tīkls”, kas apbūvēti sekmēs darbu pie vairākiem projektiem,” atzina Inese Pivare, Stopiņu novada Būvvaldes arhitekte.

Sarunās par turpmākās sadarbības un īstenoto projektu norisē uzlabošanu piedalījās Ropažu novada pašvaldības izpilddirektors Jānis Baklāns, Carnikavas novada galvenais enerģētiskais Guntis Orlovskis, Stopiņu novada priekšsēdētāja vietniece Vita Paulāne, Būvvaldes arhitekte Inese Pivare, Būvvaldes v.i. Laila Kundziņa, Garkalnes novada izpilddirektore Jeļena Toca.

Artūrs Zālītis

GARKALNES
NOVADA
VĒSTIS

Izdevējs: Garkalnes novada Dome, Brīvības gatve 455, Rīga LV-1024.
Tālrunis 6780 0918; fakss 6799 4414, dome@garkalne.lv
Iznāk kopš 1995. gada decembra. Reģistrācijas Nr. 000701882.
Tipogrāfija „Veiters”, tirāža 4000 eksemplāru. Iznāk reizi mēnesī.
Izdevumu apmaksā Garkalnes novada Dome.

Materiālus publicēšanai sagatavojis Domes Sabiedrisko attiecību daļas vadītājs Mārcis Bauze-Krastīns (2617 7087, gnv@garkalne.lv). Informāciju, ieteikumus, interesantas materiālu tēmas lūdzam sūtīt uz e-pastu vai iesniegt Domē līdz mēneša 15. datumam.

Laikrakstu Garkalnes novadā izplata kurjeri:
Juris Slišāns (2232 5592): Langstīni - Kara daļa, Ziemeļnieki, Padebeši, Garā jūdze, Upesciems, Berģi, Bucīši, Bites, Dumbbrāji, Pleskavas šoseja ap DEPO, Priedkalne.
Jānis Treinis (2975 5349): Amatnieki, Suniši, Makstenieki, Garkalne, Alderi, Baltezers, Bukulti, Suži, Skuķīši, Suniši, Priežlejas.

Izdevējs neatbild par autordarbu saturu. Rakstus un ilustrācijas aizsargā Autortiesību likums, pārpublicēšanas gadījumā atsauce obligāta.

Laikrakstu lasiet arī www.garkalne.lv/gnv

Šā gada 6. septembra atvasarai vien raksturīgajā siltajā rītā pusē Garkalnes novada Upesciemā petankas stadionā uz draudzības spēli tikās Latvijas Republikas Saeimā pārstāvēto frakciju deputāti un 4.maija Deklarācijas kluba biedri. Andris Puzo, kurš vienlaicīgi ir gan 4. maija Deklarācijas kluba biedrs, gan aktīvs petankas spēles popularizētājs un spēlētājs, ierosināja, ka bijušajiem Augstākās Padomes deputātiem, kuri balsoja par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu, vajadzētu pacīkstēties savstarpēji sirsnīgā attieksmē ar šodienas deputātiem. Šis spēles arī notika, un 4. maija Deklarācijas kluba biedri godam pieveica šodienas deputātu cerībā, ka tika aizsākta jauna, sportiska tradīcija – cīņa par to, kurš izveicīgāks petankas spēlētājs. Pasākums notika pateicoties Upesciema sporta entuziasta Alvja Zīriņa aktīvam atbalstam. Atliek vien sagaidīt jaunievēlētās Latvijas Republikas deputātu cerībā, ka iesāktais Upesciema petankas stadionā turpināsies un kļūs par jaunu tradīciju.

4. maija Deklarācijas kluba valdes locekle Velta Čebatorenoka

Kad viss ir patiesi, notiek fantastiska enerģijas plūsmas apmaiņa

Darba steigā beidzot sanāca iepazīties ar Garkalnes novada Domes deputāti Anitu Strodi. Ar Anitu jau kādu laiku biju plānojis interviju, beidzot tas arī izdevās. Anita Strode deputāta darbā aizstāja Gati Sprūdu, kurš kļuva par 11. Saeimas deputātu.

Anita atstāja sirsnīga un jautra cilvēka iespaidu. Šis apstākļi mani ieliksmoja.

M. No kurienes Jūsu dzimta ir nākusi, vai uzaugāt šeit?

A. Mana dzimtā puse ir Madonas apkaime, bet Garkalnē dzīvoju no 1990. gada, kad uzsāku savas darba gaitas. Šobrīd jau ar lepnumu varu teikt, ka Garkalne ir manas mājas.

M. Kāda ir jūsu spilgtākā bērnības atmiņa, kas ienāk prātā?

A. Kad mācījos Murmastienes 8-gadīgajā skolā, jāteic, biju diezgan priekšzīmīga skolniece, bet tad kādā no sākumskolas klasēm vienu laiku biju aizrāvusies ar adīšanas prasmes apgūšanu, jo mamma bija parādījusi, kā adīt zeķi, un mājas darbu sagatavošana tobrīd bija atstāta novārtā. Pāriet viena nedēļa, otra, bet situācija nemainās... Klases audzinātāja neizpratnē, līdz beidzot kādu pēcpusdienu atstāj mani pēc stundām. Kā šodien atceros šo aizvainojumu: ārā saulains, jauks laiciņš, mani klasesbiedri spēlēja „ķerenes”, bet man jāsēž klasē pie neizpildītiem mājas darbiem? Kā reiz klasē bija atvērts logs, un ilgi nebija jāgaida, kad es jau atrados ārā starp pārējiem spēlētājiem. Uh, kā varēja izskrieties! Taču mana sajūma ilgi neturpinājās, jo to pamanīja arī skolotāja... Tagad stāvēju gaitenī pie sienas un mācījos no galvas skolas iekšējās kārtības noteikumus... Bet neskatoties uz šo starpgadījumu, tāpat par labām un teicamām sekmēm kā pateicību saņēmu atkal kādu grāmatu krievu valodā, jo tās tajā laikā laikam bija vieglāk pieejamas, piemēram „Volšebnoje slovo”.

M. Vai ir kaut kas tāds, kas ir izmainījis jūsu dzīvi vai domāšanas veidu?

A. Kā zināms, katrs no mums aug un attīstās visu mūžu. Izsakoties poētiski, nekad mēs nebūsim vairs tādi, kā bijām vakar, aizvakar... Protams, kā jebkura cilvēka dzīvē, arī manējā ir cilvēki, kas atstājuši lielāku iespaidu. Pirmām kārtām tie ir mani vecāki, vēlāk skolotāji. Arī pašas dzīves pieredze ir devusi savu. Starp citu, šobrīd, diskutējot ar savu dēlu Krišjāni, notiek vairāku lietu pārstrukturēšana. Viņš ar savu jaunieša degsmi un šā laika uztveri liek man paskatīties uz dzīvi no citas pozīcijas. Kāda ir jūsu profesija, kādi ir jūsu darba pienākumi? Pēc profesijas esmu sākumskolas skolotāja un vienmēr arī kādas klases audzinātāja. Ar bērniem man vienmēr ir patīcis strādāt, bet to jādara no sirds. Skolēni šajā vecumposmā ir īpaši atvērti, tāpēc skolotājam ir jābūt godīgam un jānovērtē šo uzticību. Tāpat ir jābūt arī palīgam un padomdevējam dažādās dzīves situācijās. Un tad, kad viss ir patiesi, notiek fantastiska enerģijas plūsmas apmaiņa! Tas ir gandarījums!

M. Kādi ir jūsu hobiji, ko jūs darāt šajā jomā?

A. Pēc būtības, ja tā varētu izteikties, esmu dabas cilvēks. Man savā mazdārziņā patīk šo to izaudzēt. Tāpat patīk sēņot un ogot. Vēl patīk izzināt plašo pasauli. To daru, braucot ekskursijās, lasot grāmatas, sērfojot internetā u. tml. Tāpat mani nav ilgi jāmudina pamēģināt ko jaunu...

M. Kā jums šķiet, kāds ir jūsu dzīves lielākais sasniegums?

A. Domāju, ka lielākie sasniegumi vēl tikai priekšā, (protams, es lepojos arī ar līdz šim paveikto), bet, ātri sakot, neieciklēties vienveidībā. Blakus skolotāja darbam esmu izmēģinājusi roku arī citās jomās (piem., esmu bijusi bibliotekāre, projekta „Junior Achievement Latvia” vadītāja Garkalnes skolā, LIZDA revidente u. tml.). Manuprāt, skolotāja profesija ir viena no tām, kur savus darba augļus redzam tikai pēc kāda laika. Kā saka, skolotāja darbs, tā ir investīcija nākotnē. Un nav lielāka prieka par to, ka tevi uzmeklē vai uzrunā kāds bijušais skolnieks un saka „lielo paldies” par ieguldījumu viņa personībā, reizēm pat precīzi norādot uz tām lietām vai apstākļiem, kas kalpojuši par atspēriena punktu tālāka izaugsmei.

Anita Venēcijā, sv. Marka laukumā

Dēla izlaidums Garkalnes pamatskolā.
Vīrs Aivars Strods, dēls Krišjānis, Anita Strode

Anita - 19 gados

M. Kāpēc izdomājāt kļūt par deputātu?

A. Tā kā Garkalnē dzīvoju jau vismaz divus gadu desmitus, tad esmu vērojusi, kā attīstās vide, kurā dzīvoju. Manuprāt, ir daudz pozitīvu pārmaiņu, kā, piemēram, kultūras centra Berģos atvēršana, skolu un pirmsskolas ēku renovācija un būvniecība, jaunu doktorātu atvēršana un Dienas centru izveide, veicot novadpētniecību, J. Jaunsudrabiņa piemiņas istabas atvēršana, ir sava aptieka, uzlabojumi tirdzniecības sektorā pašvaldības teritorijā u. t. t. Tāpat top jauna Garkalnes bibliotēkas ēka, bet vēl ko uzlabot un attīstīt mūsu novadā ir daudz, daudz... Un, ja mēs paliekam „maliņā”, tad no šīs iespējas atsakāmies jau pašā „saknē”, bet, dodot savu pienesumu, esam darbībā un piedalāmies sava novada nākotnes veidošanā. Pie viena gribu teikt vissirsnīgāko paldies manis atbalstītājiem!

M. Kāds ir jūsu mīlākais dzīvnieks, kādas šī dzīvnieka īpašības jums vislabāk patīk?

A. Man patīk kaķi, un visvairāk saista viņu neatkarība.

Deputāte Anita Strode pie Garkalnes novada Domes

M. Kādas jūsuprāt ir vislielākās dzīves vērtības?

A. Šķiet, ka katra cilvēka dzīvē vislielākā vērtība ir veselība, tai roku rokā seko mīlestība pret sevi un apkārtni. Tāpat svarīga ir mūsu izglītība, vēlme strādāt un gandarījums par paveikto.

M. Kādas ir rakstura īpašības, kuras jūs vērtējat visaugstāk cilvēkos?

A. Man cilvēkos patīk vienkāršība (bet ne prastums), godīgums un atklātība. Arī tolerance. Turklāt, domāju, lai panākumi neizpaliktu, svarīgas rakstura īpašības ir mērķtiecība un neatlaidība.

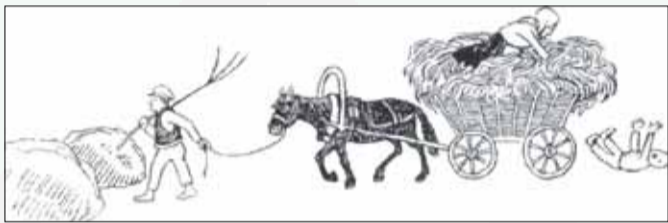
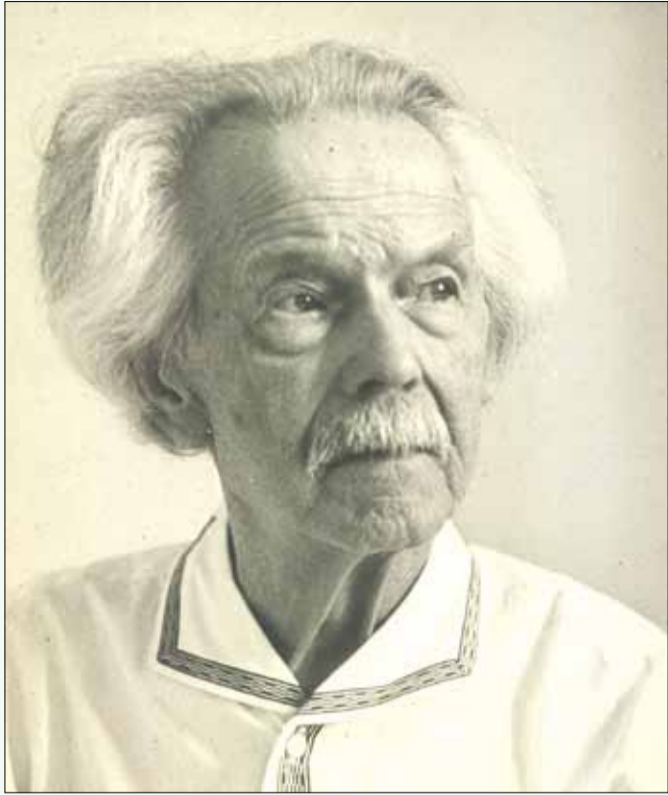
M. Ko jūs novēlētu Garkalnes novada iedzīvotājiem?

A. Iedzīvotājiem vēlu cienīt vienam otru, būt atbildīgiem par savu rīcību un censties domāt pozitīvi! Vēl... ak, jā, vairāk smaidīt, kā to daru arī pati!

M. Paldies!

Mārcis Bauze-Krastiņš

Jānis Jaunsudrabiņš aiziet no Garkalnes pirms 70 gadiem

Ir 1944. gada rudens. Gan Latvijā, gan Eiropā un pasaulē nemiera pilns laiks. Pār cilvēku likteņiem kā drūms negaisa mākonis plešas II pasaules karš. Tas nejut žēlastību un līdzjūtību, tam nav cilvēka cienīgas sejas, šeit visu nosaka kara stratēģija un taktika, un lai Dievs nedod kādam pagadīties šī nezvēra ceļā. Tomēr ļoti daudzi pagadās un daudziem tas ir pēdējais ceļš.

1944. gada 2. oktobrī, vācu armijai atkāpjoties, Garkalnes iedzīvotāji saņem pavēli stundas laikā pamest savas mājas, jo te gaidāma intensīva kara darbība. Arī rakstnieks Jānis Jaunsudrabiņš, kura mājā bija izvietojusies vācu sakaru centrāle, bija spiests visu atstāt un aiziet kopā ar sievu Nati. Viņi devās uz Rīgu, lai turpinātu bīstamo ceļu uz Vāciju, kur dzīvoja rakstnieka meita Lilija ar vīru Williju Štepleru, vācu literātu.

Savas atmiņas par šo smago laiku un dzīvi Vācijā, rakstnieks ir attēlojis grāmatā „Es stāstu savai sievai”. Grāmata būtu jāizlasa katram pašam, bet avīzē sniedzam dažus fragmentus:

*Bija Otrais pasaules karš, un mums vajadzēja atstāt vietu, kur gadiem bijām dzīvojuši un iedzīvojušies, stundas laikā.

*Kareivji, ar kuriem mūsu māja jau vairākas dienas bija pārpildīta no augšas līdz apakšai, izteica mums dziļu līdzjūtību, vismaz ar muti. ...Es vēl iegāju savā bijušajā darba istabā, kas nu saucās Sakaru centrāle, un teicu iestādes šefam:
„Palieciet nu veseli. Sargājiet māju kā savu. Bet ja nāk pavēle atkāpties un visu nopostīt, lieciet uguni klāt. Bet vispirms palūkojiet, vai starp manām divi tūkstoš grāmatām nav kāda, kas kādam no jums patiktos. Jā gan! Dažas tur ir vācu valodā. Piemēram, Meijera lielais leksikons un daudzas monogrāfijas par gleznotājiem. Arī romāni. Tad gleznas pie sienām. Te ir Rozentāls un Purvītis. Tie ir lieli vārdi. Augšā jūs atradīsiet vēl Tilbergu, Kalvi, Štrālu. Pie šīs sienas ir daži manis paša zīmēti nieki. Nemiet, ja vēlaties. Un te šīs bārdainais ir vīrs esmu es. Tas lai mierīgi sadeg, kā jau daudz kas manā dzīvē sadedzis un izputējis...”

*Jaunsudrabiņš: „Saki - kā tev visvairāk žēl?”

Nate: „Mana Mīnkāniņa. Un tev?”

Jaunsudrabiņš: „Daudz kā. Pirmām kārtām man žēl Gaujas. Tad jauno ābeliņu, ko pērnajā pavasarī ar lielām pūlēm un labiem cilvēkiem palīdzot dabūju iestādīt. Dažas no tām nākamā pavasarī jau noteikti būtu ziedējušas. Nu tās tikpat noteikti ziemā apgrauzis zaķi. Kas tās apsis? Vēl man žēl meža un vakara mākoņu vīrs tā. Bet, tā kā es tos nevaru iesaiņot nevienā somā, tad lai paliek vien.”

Sakravājuši līdzņemamās mantas vieglos tamboratos, viņi dodas uz Rīgu - Jaunsudrabiņš tos velk zirga vietā, bet Nate, ejot aizmugurē, stumj.

*Garābraucējs: „Velc, vecais, - kam nebaroji zirgu!”

Jaunsudrabiņš: „Nekas. Šodien es tiešām esmu zirgs, pat ļoti vecs un stipri nodzīts zirgs. Bet gan es kādreiz atkal būšu cilvēks un atspirdzis. Un tad šie paši vīreļi sitīs atkal plaukstas, kad es viņu biedrības mājā būšu kaut ko nolasījis. Viņi pat atkal sarīkos jubilejas, kad manu gadu skaits beigsies ar pieci vai nulli, kā ir jau rīkojuši. Un, ja es kādreiz miršu, tad būs pavisam liels jēmbasts. Tātad - tikai uz priekšu, vecais zirgs!”

* Jaunsudrabiņš stāsta Brimerbergim (garābraucējam) par Ropažu māju: „Manā darbistabā izmeklēta priedes koka mēbeles pēc Rubja zīmējuma, bet citās istabās aplīmēts ar ozolu. Metāla gultas un spalvu spilveni. Arī guļamdivāni. Virtuvē plīts ar taupības riņķiem un ūdens sūkni. Šķūnītī daudz malkas, ko pats ziemā mežā sacirtu, ar ragaviņām pārvilkto un sasmalcināju. Pagalmā otrs sūknis ar vējenītēm un cementa baseins simts divdesmit spaiņiem ūdens, ar ko dārzu laistīt. ...”

* Ernests Veilands (mākslinieks): „Uz kuriem tad domā laisties?”

Jaunsudrabiņš: „Citur jau netiek, kā vienīgi uz Vāciju. Mēs braucam ar kuģi. Tas iešot uz Dancigu. Tālāk šimbrīžam man trūkst gaismas.”

Veilands: „Nav bail, ka nenogremdē?”

Jaunsudrabiņš: „Te palikdams, tāpat grimšu.”

* Jaunsudrabiņš: „Dzimtene gan tagad palika aiz muguras, bet reiz būs arī tāds brīdis, kad kuģa priekšgals, auto motors vai vilciena lokomotīve būs vērsta tieši uz Latviju.

*Mani pavadīja zaļi pelēka zilīte. ... Varbūt viņa nāca man jau līdz no Ropažu priedēm, kur zara caurumā bija dzimusi. ...Bet es pieņemu, ka viņa, redzējusi mani dzīvu un veselu, pārtieši aizlidoja atpakaļ uz savu dzimteni. Kad mēs, miļā Nate, to spēsīm?

* Kaut mazs ielāpiņš, tā tomēr bija Berlīne, kur mēs patlaban atradāmies. Lepnā Vācijas galvaspilsēta, dzelzs disciplīna, nepiekuļojami ierēdņi, cienīgi pilsoņi. Kas nu te notika, to redzot, miera un pārticības laika cilvēkam būtu nācies zemē ielīst.

* (Pēc kapitulācijas) Ļaudis drīz aprada ar jauno stāvokli. Nekas jau nebija grozījies, bij tikai sajūta, ka neesi vairs tanī pusē, kas cerēja uzvarēt, bija jau uzvarēts. Radio vairs nesauca uz cīņu, vairs neskanēja lielgie vārdi par pretošanos līdz pēdējam vīram. Ziņojumus sniedza tā pati pazīstamā balss, tai pašā vācu valodā. Tikai saturs bija pavisam cits.

* Grēvene bij slavena nometne. Pašiem savs teātris, jaukts koris, dubultkvartets, dejas kopa, pašmāju akrobāti un klauni, rakstnieku vakari un rīti. Protams, arī dažas ballītes. Pie iedzīvotāju skaita, kas pašos ziedu laikos iesniedzās tālu trešajā tūkstoši, varēja visu ko sarīkot bez riska.

*Cerības drīz atgriezies Latvijā tik mazas... Un tad es sāku sapņot par mazu mājiņu... Tad laimīgs gadījums bij Vili savedis kopā ar Ostermaņa kungu, kura ģimene priekš pēdējā kara uzcēlusi Zauerlandē, Mēnes ezera krastā, mazu vasarnīcu. Februārī (1948.g.) - vietraugas.

* Kad salīdzinām Mēnesnīcu ar Ropažu mājeli, tad abas ir puslīdz vienādas. Tālu horizontu neredz ne šeit, ne tur.

* Ropažos mums bija tikai divas īsti draudzīgas ģimenes: Brastiņi un Saukumi. Šeit bieži atskrien mūs apraudzīt meita ar vīru, jo mūs šķir tikai nepilns simts kilometru. Vistuvākie kaimiņi ir Grosharti. Viņš ir pazīstams ārsts Duisburgā. Un, kad pa vasaru viņi atbrauc padzīvot pie Mēnes ezera, tad Mēnesnīca ir pirmais ciems.

Uz to pašu pusi, trešajā mājā, dzīvo cauru gadu jaukā Gunkeļu ģimene. Viņš ir valodu skolotājs Soestas ģimnāzijā. Mums ir daudz ko runāt, pat par literatūru. Mums ir laipna pretimnākšana visās iestādēs un pie visiem cilvēkiem... Zem Mēnesnīcas logiem zied tāpat kā Ropažos un kādreiz Pļaviņās gladiolas, asteres un katrā ziņā klišērites un santenes. Esmu iestādījis mājas dienvidu pusē divus firziķu kokus un divas plūmes. ... Ir mums arī savi tomāti un zirņi, un saulespuķes. Ir mums Kriksis un Minka un piecas kaņepainas vīstiņas.

* Visa, visa mums ir gana. Nav tikai dzimtenes.

Grāmata pirmoreiz iznāk 1946. gadā Oldenburgā.

1986. gadā režisors Pēteris Krilovs uzņēma filmu „Kā mēs aizgājām no mājām” un to var apskatīt Jāņa Jaunsudrabiņa piemiņas istabā. Šogad aprit 70 gadi kopš notikumiem, kas aprakstīti grāmatā. Bet pasaulē vēl arvien ir nemierīgi...

Jāņa Jaunsudrabiņa piemiņas istabas pārzine Brigita Taučkele

Simts tēlojumu vārdos un līnijās

**Jahņa
Jaunsudrabiņa
BALTĀ
GRAHMATA**

Šāds uzraksts rotāja Jāņa Jaunsudrabiņa „BALTĀS GRĀMATAS” pirmizdevumu 1914. gadā. Kopš šī laika ir pagājuši simts gadi un, atzīmējot apaļo jubileju, Latvijas Valsts banka ir izdevusi piemiņas monētu. Monētas nominālvērtība ir 5 eiro, svars 25.80, izgatavota no 925° proves sudraba. Māksliniece Sandra Kalniņa. Monēta kalta Nīderlandē.

„Jāņa Jaunsudrabiņa vārds vispirms un galvenokārt saistās ar „Balto grāmatu”, šo ļoti spilgti uzrakstīto un tautā dziļi iecienīto darbu, kas radies diezgan ātri, bet iespiests ilgi, sarežģīti un daudz.” - tā par „Balto grāmatu” saka Kopoto Rakstu sastādītājs Ilgonis Bērsons. Bet pats autors autobiogrāfijā „Mana dzīve” teic, ka labu daļu no tās esot sarakstījis 1910. gada vasarā, kad mitis Neretas Kalnamiķelānos: „Es pārstaigāju visas tās vietas, kur kā bērns un kā pusaudzis biju iemīnījis savas pēdas, un man daudz kas atvērs no senās burvības.”

*Kā no tumša egļu meža
Raugoties uz gaišiem laukiem,
Acīs atspīd debess zilums,
Tā no dzīves tumsas izviz
Saulesbaltas bērnu dienas,
Sirdi darīdamas gaišu.*

„Baltā grāmata” savos simts gados izdota vairāk kā 60 reizi, dažādos formātos un vāku noformējumos, arī tulkojumos. Esmu pārliecināta, ka vismaz viens no šiem izdevumiem ir mums katram mājās. Tāpēc pārlasīsim to un ieteiksim arī mūsu bērniem un mazbērniem, lai arī viņi prastu tā atskatīties bērnībā.

Jāņa Jaunsudrabiņa piemiņas istaba Garkalnē decembra pirmajā nedēļā aicina visus interesentus uz „Baltās nedēļas” pasākumiem. Informācija Garkalnes novada mājas lapā vai pa mob.tālruni 28751742.

J. Jaunsudrabiņa piemiņas istabas pārzine Brigita Taučkele

Šī vasara bija karsta ne tikai Latvijā, bet arī Rumānijā, par to savām acīm pārliecinājās Garkalnes novada Berģu kultūras nama tautas deju ansamblis „Ritenītis”, kas šogad devās uz starptautisko folkloras festivālu Rumānijas pilsētā Galati. Jāpiemin, ka sākotnēji bija paredzēts ceļot uz festivālu Azerbaidžānā un vēlreiz (tur būs jau pērnā gada jūnijā) baudīt šīs krāšņās zemes viesmīlību, bet nepilnu mēnesi pirms festivāla to pārcēla uz nezināmu laiku. Tomēr tā kā nauda par ceļojumu jau bija iemaksāta, atvaļinājumi un mēģinājumu grafiks saplānoti un mēs nebijām ar mieru laist garām brīvdienas, atrotījām piedurknes un ķērāmies pie darba – cita festivāla meklējumiem. Pēc pāris dienām neatlaidība un ticība veiksmei vainagojās ar panākumiem un festivāla „Doina Covurluiului” saimnieks atbildēja, ka esam laipni gaidīti, jo viņi tieši „pazaudējuši” vienu dalībnieku kolektīvu no Ganas. Tā vairāku sakrītību rezultātā mēs nonācām grāfa Drakulas zemē, lai gan festivāla mājvieta bija otrā Rumānijas pusē – Donavas lejtecē, kur sākas upes delta.

Festivālam gatavojāmies karstākajos jūlija vakaros, kas bija laba treniņnometne, lai iesildītos Rumānijas klimatam. Uz festivālu devāmies neparasti nelielā sastāvā – vien 15 dejotāju, līdzī vedot īpaši atlasītas dejas. Riteniša vadītāja Ilze Mažāne labi zina, kādas dejas iet pie sirds ārzemniekiem un kas viņus var sajūsmināt, tādēļ vasaras svelmē nācās dejot arī ķekatu deju „Nerejat(i) ciema suņi” ziemas kostīmos. Sapakojuši čemodānos tautastērpus, suvenīrus un brīvdienas noskaņojumu, 11. augusta vakarā tikāmies Rīgas lidostā, lai dotos uz Bukaresti. Rīgā list lietus, plosās vējš un nepārprotami jūtams – vasara atkāpjas. Par pārsteigumu mums, pilots nebija informēts par galamērķi, kā varēja spriest pēc viņa sveiciens pasažieriem. Atradusi debesis pareizo ceļu, nakts vidū lidmašīna tomēr piezemējās tveicīgajā Bukarestē. Ar veselu taksometru karavānu nokļuvām hostelī, kur par spīti vēļajai vakara stundai un faktam, ka daži pavadijuši garu darba dienu un vēl pārcietuši kravāšanās drudzi, tika atzīmēts pirmais vakars.

Nākamajā rītā pēc brokastīm, kurās hosteļa darbinieks pasniedza katram individuāli ceptas vērsācis, esam gatavi iepazīt Bukaresti, kura dažos ceļvežos dēvēta par Austrumu Parīzi. Bukarestē ir kontrastu pilna – gadsimtiem senas celtnes smok starp pelēkām, garlaicīgām padomju laika tradīcijās celtām mājām. Skaistie parki laika gaitā nobružājušies, bet, šķiet, pašiem bukarestiešiem tas netraucē – viņi laiski bauda karsto dienu un vēl izspļauj tur pat pie kājām pa saulespuķu sēklas miziņai. Pilsētā daudzviet stabos un pie mājām var manīt karājāmies komunikācijas vadu mudžekļus kā savdabīgas ligzdas elektrībai un internetam. Tūristam dzīve Bukarestē nav dārga, piemēram, pārvietoties ar taksometru ir lēti, vien jāuzmanās no šoferiem, kuri izmantojot ārzemnieku nezināšanu, cenšas viņus pamatīgi apkrāpt, par ko uz savas ādas pārliecinājās arī daži no mums. Dzīve pēc tumsas iestāšanās te nevis apstājas, bet pieņemas spēkā – beidzot ir nedaudz gaisa, ko uzelpot! Arī mēs sekojām vietējo piemēram un hosteļa pagalmā sarīkojām galdā tenisa turnīru, kurā uzvarēja draudzība.

Galati (izrunā kā Galaci), pilsēta, kurā notika festivāls, atrodas aptuveni 250 km attālumā no Bukaresetes ceļu remontu dēļ karstāko dienas daļu bijām spiesti pavadīt busiņā, kustoties uz priekšu ļoti gausi. Jāteic, ka tas bija grūtāk nekā dejot 35 minūtes bez pārtraukuma, jo niecīga gaisa plūsmiņa bija jūtama vien, pieplokot pie griestiem. Abās ceļa

pusēs plešas bezgalīgas saulespuķu un kukurūzas plantācijas. Ceļmalas ciematos vietējie no ratiem tirgo arbūzus un citus augļus, jādūmā, ka vietējos, lai gan mūsu gids Vjačeslavs, saukts arī par Slaviku, teic, ka tirgū visi augļi esot importa. Vjačeslavs pēc tautības ir moldāvs, bet jau 15 gadu dzīvo Rumānijā, un ar mums sarunājās krieviski. Šķiroties viņš atzīs, ka diez vai nākamgad tiksīmies, jo viņa ceļi visticamāk vedīsot prom no Rumānijas. Kā latvieši uz Iriju, tā daudzi rumāņi aizbrauc uz Spāniju vai Itāliju. Temperaments un valoda tuvāka.

Burtiski pārcietuši ceļu no Bukaresetes pus cepti, pus vārīti iekārtojāmies studentu viesnīcā, kurā festivāla laikā mitināsīmies kopā ar citiem dalībniekiem. Vēl festivālā piedalās dejotāji, dziedātāji, mūziķi un folkloristi no Bulgārijas, Serbijas, Polijas, Slovākijas, Izraēlas, Grieķijas, Alžīrijas, Turcijas un Norvēģijas. Delegācija no Ganas tā arī nav ieradusies sarežģījumu ar vīzām dēļ. Tuvākie kaimiņi atbraukuši ar autobusiem un savus tērpus leņņi ienes uz pakaramajiem nesaburzītos, kamēr mēs savus no koferiem izvelkam paņurcītus un esam spiesti ķerties pie gludekļiem. Poļi pat atveduši līdzī vesulu ledusskapi ar desām ar ko sadraudzības vakarā cienās pārējos. Norvēģi, savukārt, ir kolektīvs cienījamais gads un no viņiem pat karstajā vasarā plūst ziemeļnieciskais miers – smaidīgas un ieinteresētas sejas, laipnas un draudzīgas acis. Alžīrijas kolektīvs šajā pašā festivālā ir plūcis uzvaras laurus pagājušajā gadā un izskatās, ka ir apņēmības pilns savu sasniegumu atkārtot arī šogad – vakarā viņi ilgi trenējās pagalmā, bungu pavadījumā kustēdamies kā čūskas, kuru dancināšanu, kā mums šķiet, paši atdarina. Viņi trenējās tik ilgi, kamēr ierodas policija un draud sodīt par naktsmiera traucēšanu. Mūsu Vjačeslavs jau stāstīja, ka tā notiekot katru gadu.

Galati atrodas teiksmainās Donavas krastos, bet pēc Slavika teiktā, Donava vairs nav nemaz tik zila kā to savulaik apdziedājis Štrauss. Neapšaubāmi līdz šējēnei no zilās Donavas atlicis nav daudz – jūrai tā tuvojas brūngana un rūsgana. Vienu dienu mums ir apsolīts izbrauciens pa Donavu. Kruizs tā teikt. Neviltots ir mūsu pārsteigums, ieraugot kuģīti, kas mūs vizinās. Tas ir padzīvojis prāmis ar izteiksmīgu nosaukumu „Pionieris 2” (Galati nav tilta, bet ir regulāra prāmjū satiksme starp Donavas abiem krastiem), bet lai vai kāda tupele šķiet mūsu kruizā kuģītis, toties mums ir kapteinis baltā, svaigi gludinātā krekā! Kaut arī sākumā šī izklaide neviēs uzticību un izskatās pat aizdomīga, galu galā tas tiešām izvērsas par īstu kruizu – kapteinis ļauj gribētājiem pasēdēt pie kuģa stūres, pat mūsu koncertmeistare bezbailīgi stūrē kuģi pa vareno Donavu. Netrūkst krāšņu fotomirķļu – vienā krastā pilsēta, bet otrā jau lauku ainava – zvejnieki, zirgu ganības, tālumā vid arī kalni. Uz klāja bija pat dejas un tika noķerts labs iedegums.

Lai cik dīvaini tas nebūtu, šeit vienas no grūtāk darāmajām lietām ir citkārt tik patīkamā gulēšana un ēšana. Kāpēc? Jo pat gulēt ir jāsvīst! Nemaz nerunājot par karstas zupas ēšanu, kas izsit sviedru lāses pat uz pirkstiem. Tieši šīs lietas – kopīgs galds un bezmaksas tuvinā festivāla dalībniekus vakaros, kad gaitēnos notiek kņada – atgriešanās no koncertiem, sapazīšanās, draudzēšanās, sveivalodu apguve, un visbeidzot negribīgas atvadas – viss, kas piedien festivāla naktīm.

Atklāšanas koncertā leņņi nesam speciāli mums pareizās krāsās un proporcijās šūdinātu Latvijas

Ritenītis festivālā Donavas lejtecē

karogu. Esam pirmie baltieši šajā festivālā. Baltie Abrenes tautas tēpi izskatās cēli uz citu dalībnieku košo tēpu fona, un kāda sieviete saka, ka meitenes izskatās kā karalienes. Skatītāju ir daudz un rindas nekļūst retākas, lai gan pasākumiem ir tendence ievilkties – vienu vakaru neparedzēti garu runu, citu – lietus dēļ (lupatas skatuves nosusināšanai sanes vietējie, un ar augstpapēžu korpēs ieauto kāju lupatu pa skatuvi stumda arī vakara vadītāja, izbrīnā rokā cēli turēdama kūpošu čigareti). Pirms viena no koncertiem, kad maliņā iesildāmies savam uzņēmācienam, pie mums pienāk rumāņu puisis, kas tikko atgriezies no kāda projekta Tukumā un ir sajūsmā par Latviju. Mēs viņa sajūsmu vairojam, parādot īstu tukumnieci.

Ārzemēs dejot ir viegli un var justies atraisīti, jo publika jau nezina, ko gaidīt. No otras puses, visticamāk, mēs esam viņu pirmā saskare par Latviju un tagad viņu apziņā nesam tās seju, tāpēc ir jābūt uzmanīgiem, kādu to parādām. Mūs dažreiz izbrīna vietas, kurās rumāņi dejas laikā aplaudē, piemēram, kad puisi paceļ cepures sveicienā. Par to, ka publika

ir neviltoņā pārsteigumā par mūsu ziemas tēriem – ausainēm, cimdiem un aitādas vestēm, gan nebrīnāmies. Arī mēs paši esam pārsteigti un sajūsmānāti, ka isajās pauzēs esam paspējuši pārģērbties un dejojot nenogēbt. Žūrija, kurā bija tikai un vienīgi vīriēši, arī mēģināja nenogēbt meitenu dejas laikā – viņu acis esot bijušas sapņainas un kājas pat sēžot ļīma. Noslēguma koncertā īpašu odziņu piedeva skaņas pārrāvums mūsu priekšnesuma beigās – bijām spiesti dziedāt un sparīgāk ar kājām paši uzstī ritmu, lai varētu pabeigt deju. Tā ar skaņotāja neapzinātu palīdzību izpelnījāmies sev vēl lielākus aplausus un ovācijas, un, kas vienmēr patīkami, – jo īpaši no citu dalībnieku vidus. Arī šogad par festivāla konkursa uzvarētājiem kļuva Alžīrija, bet mēs saņēmām nomināciju par izcilu skatuves sniegumu.

Esam priecīgi par paveikto, piedzīvoto, izjusto. Rumānija noteikti ir pietiekami liela un krāšņa, lai tajā atgrieztos vēl, bet pašlaik esam godam noslēguši aizvadīto sezonu un guvuši krietnu enerģijas lādiņu jaunajai. Uz tikšanos koncertos!

TDA Ritenītis

2013./2014. mācību gada laikā Latvijas Nacionālā bibliotēka (LNB) rīkoja domrakstu konkursu „Kā atmodināt Saulcerīti?”. Ar LNB Bērnu literatūras centru skola sadarbojas jau piekto gadu, piedaloties projektā Bērnu un jauniešu žūrija, šīs pienākums gulst uz skolas bibliotekāres Ivetas Krišjānes pleciem. Šajā projektā piedalās arī Upesciema Tautas bibliotēka, tās vadītāja Iveta Pastare. Projekta mērķis bija rosināt bērnu rakstīšanas un lasīšanas prasmi, kā arī interesi par bibliotēkām un to pakalpojumiem. Latviešu valodas un literatūras skolotāja un karjeras konsultante Ieva Križevica realizēja šo projektu ar saviem skolēniem. Rezultātā trīs no viņiem apbalvoto skaitā – Līva Beļinska, Oskars Viksna un Unda Rode, kā arī šie skolēni guva iespēju 2014. gada 8. septembrī doties Karnevāla gājienā „Gribu iet uz bibliotēku!” uz jauno LNB ēku.

Mūsu skolas bibliotēkas metodiskajā centrā – Salspils bibliotēkā Pierīgas bibliotekārus sapulcināja uz radošo darbnīcu, kur mācīja un iedeva idejas, kā veidot karnevāla tērpus. Garkalnes novadā ir daudz mežu, tāpēc mūsu tērpos bija jāparādās meža tēmai. Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas (BMMP) Mākslas nodaļas pedagoges Veronikai Plaude un Diāna Krieviņa radīja atbilstošus karnevāla tērpus.

Mūsu skolas 9. klases skolniece Līva Beļinska kļuva par vienu no 5 labāko darbu autorēm un saņēma dažādas pārsteiguma balvas, kā arī viņai tika tas gods lasīt sava darba fragmentu Rātslaukumā no

Rīgas Domes balkona. Gan pašai Līvai, gan BMMP tas ir ļoti augsts sasniegums un gods.

Visi 72 labākie domraksti tika apkopoti grāmatā, kas kalpos kā jauna LNB leģenda. Svētku ietvaros LNB direktors Andris Vilks atklāja šo grāmatu, aicinot visus 72 laureātus parakstīt savu publicēto domrakstu. Grāmatā tika iekļauti arī mūsu skolas skolēna Oskara Viksnas, kā arī nu jau absolventes Undas Rodes domraksti. Pasākuma beigās skolēni saņēma dāvanā šo grāmatu.

No BMMP pasākumu apmeklēja ne tikai Līva un Oskars, bet arī Kristis Netlaus un Kitija Semjonova (absolvente). Skolēnus pavadīja direktora vietniece ārpusklases darbā Egija Muižniece un skolas bibliotekāre – visa projekta koordinatore BMMP Iveta Krišjāne. Kopumā pasākums bija ļoti apjomīgs un labi organizēts, skolēniem tika piedāvātas dažādas aktivitātes jaunajā LNB ēkā, sākot ar atjaunotās grāmatas „Garā pupa” atklāšanu, aktivitātēm pa stāviem, ekskursijām, beidzot ar grupas „Dzelzs Vilks” koncertu.

Izsākām pateicību skolotājai Ievai Križevicai, Upesciema Tautas bibliotēkas vadītājai Ivetai Pastarei, BMMP Mākslas nodaļas skolotājām Veronikai Plaudei, Diānai Krieviņai, direktora vietniecei Egijai Muižniecei, skolas direktorei Ilzei Briņķei un Garkalnes novada Domei par atbalstu skolai, lai piedalītos skolēnu lasīšanas veicināšanas projektos.

Gribu iet uz bibliotēku!

UNESCO Latvijā un pasaulē aktualizē vērtības, kas ir unikālas un saglabājamas gan nacionālā, gan starptautiskā mērogā, tāpēc no šī gada 13. – 19. oktobrim UNESCO Latvijas Nacionālā komisija (LNK) jau ceturto gadu rīko UNESCO nedēļu Latvijā, kas šogad būs veltīta stāstiem par mantojumu. Tās mērķis ir aktualizēt organizācijas idejas un vērtības, veicināt to kopšanu, izcelt labās prakses piemērus, to ieguldījumu nacionālu un starptautisku jaunatīstībā, kā arī piedāvāt platformu pieredzes apmaiņai un jaunām iniciatīvām.

„Pasaules atmiņa” starptautiskajā reģistrā ir iekļautas Baltijas ceļa nozīmīgākās liecības, kas atspoguļo tā organizēšanu un norisi 1989. gadā. Lai veicinātu sabiedrības izpratni par šo zīmīgo notikumu un atzīmētu Baltijas ceļa 25. gadadienu, UNESCO LNK sadarbībā ar partneriem Latvijā, Lietuvā un Igaunijā īsteno projektu „Baltijas ceļa stāsti”. Projekta ietvaros ikviens aicināts dokumentēt iedzīvotāju atmiņas par Baltijas ceļu un tā norisi, lai nodrošinātu informācijas pieejamību virtuālajā vidē, bibliotēku un muzeju kolekcijās. Kopš 23. augusta ikviens var ierakstīt savu Baltijas ceļa stāstu gan interneta vietnē www.thebalticway.eu, gan Latvijas Nacionālās bibliotēkas jaunajā ierakstu studijā.

Projekta „Baltijas ceļa stāsti” laikā īstenotie pasākumi un apkopotie stāsti ir apliecinājuši, ka mantojums kļūst pieejams un izprotams, ja to iedzīvina pats cilvēks – caur savām atmiņām, dzīvesstāstiem, leģendām un nostāstiem. Tāpēc šogad UNESCO nedēļā ikviens aicināts iepazīt un iedzīvint kultūras mantojumu, kas iekļauts kādā no UNESCO starptautiskajiem vai nacionālajiem sarakstiem caur personisko pieredzi vai kāda cita tuva cilvēka atmiņām, stāstiem vai leģendām.

Īpaši izglītības iestādes, bibliotēkas un atmiņas institūcijas UNESCO nedēļā no 13. – 19. oktobrim aicinātas:

- Iesaistīties UNESCO LNK projektā „Baltijas ceļa stāsti” un dokumentēt atmiņas par Baltijas ceļa norisi pirms 25. gadiem, publicējot tās interneta vietnē www.thebalticway.eu, kā arī rīkot tematiskus pasākumus, tostarp Baltijas ceļa stundas skolēniem un studentiem;
- Izmantot UNESCO LNK materiālu „UNESCO Latvijas mantojuma skapis” un interaktīvo karti „UNESCO Latvijas dārgumi”, lai iepazītu UNESCO mantojumu Latvijā un fiksētu vietējo cilvēku atmiņas, nostāstus un leģendas par šo mantojumu;
- Rīkot diskusijas, atmiņu un stāstu vakarus, izglītojošas ekskursijas un citus radošus pasākumus, kas saistīti ar UNESCO mantojumu Latvijā;
- Apmeklēt kādu no 14 UNESCO mantojuma vietām Latvijā vai ar šo mantojumu saistītas institūcijas un pastāstīt par to sociālajos tīklos, lietojot mirklabirku #unesconedela.

Projekta „Baltijas ceļa stāsti” ietvaros līdz 30. oktobrim ikviens aicināts dokumentēt atmiņu stāstus www.thebalticway.eu.

Izmantojot UNESCO LNK materiālu „UNESCO Latvijas mantojuma skapis” un informācijas dokumentēšanas formu, ikviens aicināts iesūtīt pierakstītos stāstus, leģendas un informāciju par UNESCO mantojumu Latvijā līdz 30. oktobrim, rakstot UNESCO nedēļas koordinatorei Evijai Malkevičai uz e-pastu e.malkevica@unesco.lv.

Lai informētu par plānotajiem pasākumiem UNESCO nedēļā, aicinām aizpildīt formu un līdz 7. oktobrim nosūtīt uz e.malkevica@unesco.lv. Informācija par pasākumiem tiks apkopota UNESCO LNK mājas lapā. [Vairāk par UNESCO nedēļu.](#)

Aktīvākās institūcijas, kas iesaistīsies UNESCO nedēļā, saņems piemiņas veltes no UNESCO LNK.

Pašvaldības atbalsts ģimenēm ar bērniem, uzsākot mācību gadu

• ēdināšanas izdevumu apmaksā izglītības iestādēs Garkalnes novadā 2014./15. m.g. 1. pusgadā

Saskaņā ar pašvaldības saistošo noteikumu „Par sociālo palīdzību Garkalnes novadā” 79.-81. punktu, tiesības saņemt brīvpusdienas (pabalstu ēdināšanai) vispārīzglītojošās izglītības iestādēs un bezmaksas ēdināšanu Garkalnes novada pašvaldības pirmsskolas izglītības iestādēs ir bērniem no trūcīgām un maznodrošinātām ģimenēm, ja izglītojamiem nav ilgstoši neattaisnoti izglītības iestāžu apmeklējumu kavējumi.

Ģimenēm ar 3 un vairāk bērniem vai ģimenēm, kuras audzina bērnu invalīdu un vidējie ienākumi mēnesī uz katru ģimenes locekli nepārsniedz 100% no minimālās darba algas, pabalstu bērnu ēdināšanai vispārīzglītojošā izglītības iestādē piešķir ņemot vērā Garkalnes novada domes Sociālo lietu, komunālo un drošības jautājumu komitejas atzinumu.

Pabalstu bērnu ēdināšanai vispārīzglītojošā izglītības iestādē piešķir divas reizes mācību gadā, laika periodā: septembris – decembris un janvāris – maijs. Pabalsta apmērs līdz EUR 1.42 mācību dienās katram bērnam.

Lai veicinātu bērniem un ģimenei labvēlīgas vides veidošanos pašvaldībā, Garkalnes novada dome 2014. gada 27. augusta sēdē papildus saistošajos noteikumos noteiktajam nolēma:

1) Apmaksāt pusdienas 01.09.2014. - 31.12.2014. visiem Garkalnes Mākslu un vispārīzglītojošās vidusskolas un Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas 4. – 6. klašu izglītojamiem no sociālā budžeta līdzekļiem.

2) Apmaksāt pusdienas 01.09.2014. - 31.12.2014. visiem Garkalnes Mākslu un vispārīzglītojošās vidusskolas un Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas pirmsskolas izglītības grupu audzēkņiem no sociālā budžeta līdzekļiem.

Valsts apmaksās ēdināšanas izdevumus 1., 2., 3. klašu skolēniem EUR 1,42 dienā.

• Pabalsts mācību piederumu iegādei septembra mēnesī izmaksāts 27 ģimenēm, kopsummā EUR 2403.

Vienreizēju pabalstu mācību piederumu iegādei, uzsākot mācību gadu piešķir trūcīgām ģimenēm ar bērniem – EUR 43 katram izglītojamam, maznodrošinātām ģimenēm ar bērniem – EUR 21 katram izglītojamam.

Ģimenēm, kurās bērnu (bērnu) audzina aizbildnis un ienākumi uz katru ģimenes locekli nepārsniedz 100 % no minimālās darba algas – EUR 43 katram izglītojamam;

Ģimenēm ar 3 un vairāk bērniem vai ģimenēm, kuras audzina bērnu invalīdu un ienākumi uz katru ģimenes locekli nepārsniedz 100 % no minimālās darba algas – EUR 43 katram izglītojamam.

Pabalstu mācību piederumu iegādei, uzsākot mācību gadu, piešķir vispārīzglītojošās vai profesionālās izglītības iestādes audzēkņim, kurš nav sasniedzis 20 gadu vecumu. Sociālās korekcijas klašu audzēkņiem pabalstu piešķir bez vecuma ierobežojuma.

Sociālais dienests iesniegumu par pabalstu mācību piederumu iegādei pieņem no 1. jūnija līdz 31. oktobrim.

S. Putnika

LATVIJAS REPUBLIKA GARKALNES NOVADA DOME

Nodokļu maksātāja kods 90000024313. Brīvības gatve 455, Rīga, LV-1024
Tālrunis: 67800918, fakss: 67994414, e-pasts: dome@garkalne.lv

LĒMUMS Garkalnes novadā

2014.gada 26.augustā

Protokols Nr.14

53.§

Par saistošo noteikumu Nr.13

„Grozījumi Garkalnes novada domes 2011.gada 26.jūlija saistošajos noteikumos Nr.5 „Par audzēkņu reģistrācijas un uzņemšanas kārtību Garkalnes novada pašvaldības izglītības iestāžu pirmsskolas grupās un pašvaldības līdzfinansēšanas kārtību audzēkņiem, kuri apmeklē Garkalnes novada privātās pirmsskolas izglītības iestādes” apstiprināšanu

Pamatojoties uz Izglītības likuma 17.panta 21.daļu, ja pašvaldība bērnam, kurš sasniedzis pusotra gada vecumu un kura dzīvesvieta deklarēta pašvaldības administratīvajā teritorijā, nenodrošina vietu pašvaldības izglītības iestādē īstenotā pirmsskolas izglītības programmā (no pusotra gada vecuma līdz pamatzglītības ieguves uzsākšanai) un bērns apgūst pirmsskolas izglītības programmu privātā izglītības iestādē, tad pašvaldība šim privātam pakalpojuma sniedzējam sedz izmaksas Ministru kabineta noteiktajā kārtībā. Izmaksas sedz apmērā, kas atbilst vienam izglītojamajam pirmsskolas izglītības programmā nepieciešamajām vidējām izmaksām attiecīgās pašvaldības izglītības iestādēs. Ja izglītojamais apgūst Publisko iepirkumu likumā noteiktajā kārtībā pašvaldības izraudzītās izglītības iestādē īstenotu pirmsskolas izglītības programmu, izmaksas sedz apmērā, kāds noteikts publiskā iepirkuma rezultātā, un likuma „Par pašvaldībām” 45.panta otro daļu, dome saistošos noteikumus un to paskaidrojuma rakstu triju darba dienu laikā pēc parakstīšanas rakstveidā un elektroniskā veidā nosūta atzinumu sniegšanai Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai, kura ne vēlāk kā mēneša laikā no saistošo noteikumu saņemšanas izvērtē pašvaldības pieņemto saistošo noteikumu tiesiskumu un nosūta pašvaldībai attiecīgu atzinumu, atklāti balsojot „PAR” 12 (balso Mārtiņš Guntars, Bauze-Krastiņš, Gunārs Bērtulsons, Māris Ežmalis, Jelena Kristapa, Guntars Kniksts, Jānis Lepsis, Aleksandrs Pavlovskis, Leontīna Seile, Anita Strode, Juris Silovs, Pēteris Salenieks, Alvis Zīriņš), „PRET” nav, „ATTURAS” nav, Garkalnes novada Dome **NOLEMJ**:

1. Apstiprināt saistošos noteikumus Nr.13 „Grozījumi Garkalnes novada domes 2011.gada 26.jūlija saistošajos noteikumos Nr.5 „Par audzēkņu reģistrācijas un uzņemšanas kārtību Garkalnes novada pašvaldības izglītības iestāžu pirmsskolas grupās un pašvaldības līdzfinansēšanas kārtību audzēkņiem, kuri apmeklē Garkalnes novada privātās pirmsskolas izglītības iestādes”.
2. Saistošos noteikumus triju dienu laikā pēc parakstīšanas nosūtīt Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai.

Pielikumā:

- 1.Saistošie noteikumi Nr.13 „Grozījumi Garkalnes novada domes 2011.gada 26.jūlija saistošajos noteikumos Nr.5 „Par audzēkņu reģistrācijas un uzņemšanas kārtību Garkalnes novada pašvaldības izglītības iestāžu pirmsskolas grupās un pašvaldības līdzfinansēšanas kārtību audzēkņiem, kuri apmeklē Garkalnes novada privātās pirmsskolas izglītības iestādes”.
2. Paskaidrojuma raksts 1.pielikumā minētajiem saistošajiem noteikumiem.

Domes priekšsēdētājs

M.G.Bauze-Krastiņš

APSTIPRINĀTI

ar Garkalnes novada domes
2014.gada 26.augusta sēdes lēmumu
(protokols Nr. 14, 53.§)

Saistošie noteikumi Nr.13

Grozījumi Garkalnes novada domes 2011.gada 26.jūlija saistošajos noteikumos Nr.5 „Par audzēkņu reģistrācijas un uzņemšanas kārtību Garkalnes novada pašvaldības izglītības iestāžu pirmsskolas grupās un pašvaldības līdzfinansēšanas kārtību audzēkņiem, kuri apmeklē Garkalnes novada privātās pirmsskolas izglītības iestādes”

Izdoti saskaņā ar Vispārējās izglītības likuma
26.panta pirmo daļu un likuma „Par pašvaldībām”
15.panta pirmās daļas 4.punktu un 43.panta trešo daļu
un Euro ieviešanas kārtības likuma 6.panta pirmo daļu

Izdarīt Garkalnes novada domes 2011.gada 26.jūlija saistošajos noteikumos Nr.5 „Par audzēkņu reģistrācijas un uzņemšanas kārtību Garkalnes novada pašvaldības izglītības iestāžu pirmsskolas grupās un pašvaldības līdzfinansēšanas kārtību audzēkņiem, kuri apmeklē Garkalnes novada privātās pirmsskolas izglītības iestādes” šādus grozījumus:

1. Izteikt 5.4. apakšpunktu šādā redakcijā:
„5.4. Ievērojot šo noteikumu 1.8. apakšpunktu:
5.4.1. bērnam, kas apmeklē privāto pirmsskolas izglītības iestādi, no pusotra gada vecuma līdz pamatzglītības ieguves uzsākšanai, pašvaldības līdzfinansējums tiek noteikts kārtējā gada apstiprinātā budžeta ietvaros 137,00 EUR (simtu trīsdesmit septiņi eiro un 00 centi);
5.4.2. bērnam, kas pirmsskolas izglītības programmu apgūst pie privātā bērnu uzraudzības pakalpojuma sniedzēja, no pusotra gada vecuma līdz pamatzglītības ieguves uzsākšanai, pašvaldības līdzfinansējums tiek noteikts kārtējā gada apstiprinātā budžeta ietvaros 137,00 EUR (simtu trīsdesmit septiņi eiro un 00 centi).”

Domes priekšsēdētājs

M.G. Bauze-Krastiņš

Garkalnes novada Dome aicina līdz 20. oktobrim
pieteikt kandidātus Garkalnes novada pašvaldības apbalvojumam

GADA NOVADNIEKS 2014

Pieteikumu var iesniegt personīgi Garkalnes novada Domē, Brīvības gatvē 455,
Rīgā, LV-1024 vai sūtot pa pastu vai e-pastu dome@garkalne.lv ar norādi
"Apbalvojumam "Gada novadnieks 2014"

Pieteikumā apbalvojumam jānorāda:

- apbalvojumam izvirzāmās personas vārds, uzvārds, dzimšanas datums, nodarbošanās, dzīvesvieta, kontaktinformācija;
- pretendenta panākumu, nopelnu vai ieguldījumu aprakstu apbalvojuma piešķiršanas periodā, sasniegumi vai ieguldījums, kas uzskatāms par nozīmīgu devumu Garkalnes novadam;
- informāciju par pieteicēju (pieteicējiem), kontaktinformāciju.

Paziņojums par lokālpilnvarotības izstrādes uzsākšanu Upecsclēmā

Informējam, ka Garkalnes novada dome 2014.gada 26.augusta sēdē pieņēma lēmumu „Par lokālpilnvarotības „Vilciņu ielas un Kungu ielas daļas sarkanās līnijas” izstrādes uzsākšanu”(Protokols Nr.14.,6.§).

Lokālpilnvarotības izstrādes mērķis ir noteikt sarkanās līnijas Vilciņu ielai un Kungu ielas daļai, lai norobežotu ielai (arī inženierkomunikāciju koridoram) nepieciešamo teritoriju. Lokālpilnvarotības izstrādā arhitekta Valda Lasmane, tālrunis 29215481.

Rakstiskus priekšlikumus un ieteikumus lokālpilnvarotības izstrādei jāiesniedz vai jāšūta pa pastu Domei (adrese: Brīvības gatve 455, Rīga, LV1024) līdz 2014.gada 31.oktobrim. Informācijai tālrunis būvvaldē 67800915.

FLAMENKO ĢITĀRAS UZLECOŠĀ ZVAIGZNE – ANTONIO REY

Koncertaģentūra "Live Fest" ar prieku paziņo, ka ilgi gaidītā Antonio Rey uzstāšanās notiks 10. oktobrī, pl. 20:00 Kultūras centrā „Berģi”, spāņu ģitāristu iesildīs mūsu pašmāju virtuozais ģitārists – Kaspars Zemītis.

Trīsdesmit trīs gadus vecais flamenko ģitārists ir dzimis Madridē, un jau jaunībā apceļoja lielu pasaules daļu. Kad Antonio bija deviņus gadus vecs, viņa tēvs, dziedātājs un ģitārists Toni Rey, paņēma viņu līdz ceļojumā uz Meksiku. Kopš tā laika, Meksika ir kļuvusi par Antonio Rey otrajām mājām, tur arī viņš iepazīna ritma pamatus.

Antonio Rey ar savu mūziku ir jau iepazīstinājis klausītājus Meksikā, Japānā, Ņujorkā, Londonā, Maskavā un daudzviet citur. Uzstāšanās dažādās pasaules vietās, palīdzēja slavenajam ģitāristam iegūt milzu panākumus un uzvarēt konkursos „Guitar Prize National Contest of Flamenco Art in Córdoba in 2010”, „Guitar Prize Bordon Minero of the Festival of Las Minas de La Unión”, „International Competition Award Flamenco Guitar Niño Ricardo de Murcia” un daudzos citos.

Kā tika ziņots, plānotais Antonio Rey koncerts šī gada jūnijā tika atcelts viņa veselības problēmu dēļ, bet jau šobrīd, mākslinieks jūtas lieliski un ir pilns enerģijas sniegt emocijām bagātu koncertu Berģu kultūras centrā.

Kā atzīmē Kaspars Zemītis, kurš personīgi pazīst Antonio un iesildīs 10. oktobra koncertu, savā mūzikā Antonio apvienojot lietas, kuras vēlās jebkurš mūziķis – nevainojama un spoža virtuozitāte, dziļa savas tautas mūzikas izjūta, tajā pašā laikā, arī pasaules elpa un plašums.

Antonio ir ļoti bagātīga harmoniskā un žanriskā valoda, mūziķis izmantojot ģitāru visos tās griezumos – no mīlas pilnas romantikas līdz ugunīgai ekspresijai. To visu varēs izjust ar spēcīgām emocijām piesātinātā koncertā, kuru vēl personīgāku un intīmāku padarīs, nelielā un mājīgā koncertzālē.

Bilētes jau pieejamas «Bilēšu paradīzes» kasēs un www.bilesuparadize.lv. Vairāk informācijas par mākslinieku: www.antonio-rey.com

Jautājiet zvērinātam notāram

Nolūkā nodrošināt Jūsu, mūsu novada iedzīvotāju, informētību par visiem Jums būtiskajiem jautājumiem, sākot no 2013. gada novembra Jums ir iespēja uzdot zvērinātam notāram Jums interesējošus jautājumus par dažādām juridiskām tēmām (par nekustamo īpašumu iegūšanu un atsavināšanu, dažāda veida civiltiesisku līgumu noslēgšanu, mantojuma lietu vešanu, laulāto mantisko attiecību noregulēšanu un bezstrīdus laulības šķiršanas procesu un par jebkuriem citiem zvērinātu notāru kompetencē ietilpstošiem tematiem).

Gaidīsim Jūsu jautājumus līdz katra mēneša 1. datumam, lai sadarbībā ar zvērinātiem notāriem nodrošinātu Jūs ar pilnvērtīgām zināšanām par Jūsu tiesību un tiesisko interešu aizsardzību: notars@garkalne.lv

Garkalnes novada dzimtsarakstu nodaļā

reģistrēta miršana:

Ilgvars Melķis 04.12.1930. - 02.09.2014.
Pēteris Melecis 07.04.1927. - 07.09.2014.
Ojārs Bugins 23.01.1934. - 09.09.2014.
Maiga Eglīte 05.05.1928. - 07.09.2014.
Viktors Rimšāns 25.06.1958. - 12.09.2014.
Aivars Bērziņš 24.01.1957. - 22.09.2014.
Helga Senkēviča 15.01.1926. - 19.09.2014.
Lidija Giptere 03.09.1947. - 13.09.2014.
Laimonis Cimdiņš 14.06.1948. - 21.09.2014.
Kārlis Bumbieris 08.08.1938. - 23.09.2014.
Ojārs Krūzmanis 10.05.1941. - 23.09.2014.

Sveicam jubilārus!

Es raudājis esmu
Un esmu smējis,
Mans dusmības kauss
Ir pāri lējis;

Es vaidējis esmu,
Kad ievainots bijis,
Un ārdijies atkal,
Kad sāpums bij dzijis;

Es izmisis kliedzis,
Es lādējis, bāries,
Bet zinājis allaž,
Ka nelabums pāries.

Pilns cilvēku jūtām
Mans dvēseles klēpis,
Nekā saviem mīļiem
Es neesmu slēpis.

Es milējis karstāk,
Kaut karsti ar nīdis
Aizvien mani aizrāvis
Lieluma bridis.

Bet cilvēkus mūžam
Tik milējis esmu,
Mans ienaidis tik dedzis
Pret zvēribas dvesmu.

Raimis

75 gadi
13.10. Arturs Blaums
10.10. Virginija Kokoreviča
11.10. Valentīna Mežecka
08.10. Vera Pužinskene
07.10. Vita Šnaidere
17.10. Biruta Vilmute

80 gadi
26.10. Lonija Aktumane
27.10. Jūlija Dubrovina
15.10. Jelizaveta Haskina
20.10. Irmīne Rauza
19.10. Mirdza Stankēviča
18.10. Sebastjans Teivāns

85 gadi
11.10. Nikolajs Dmitrijevs
18.10. Anna Murāne

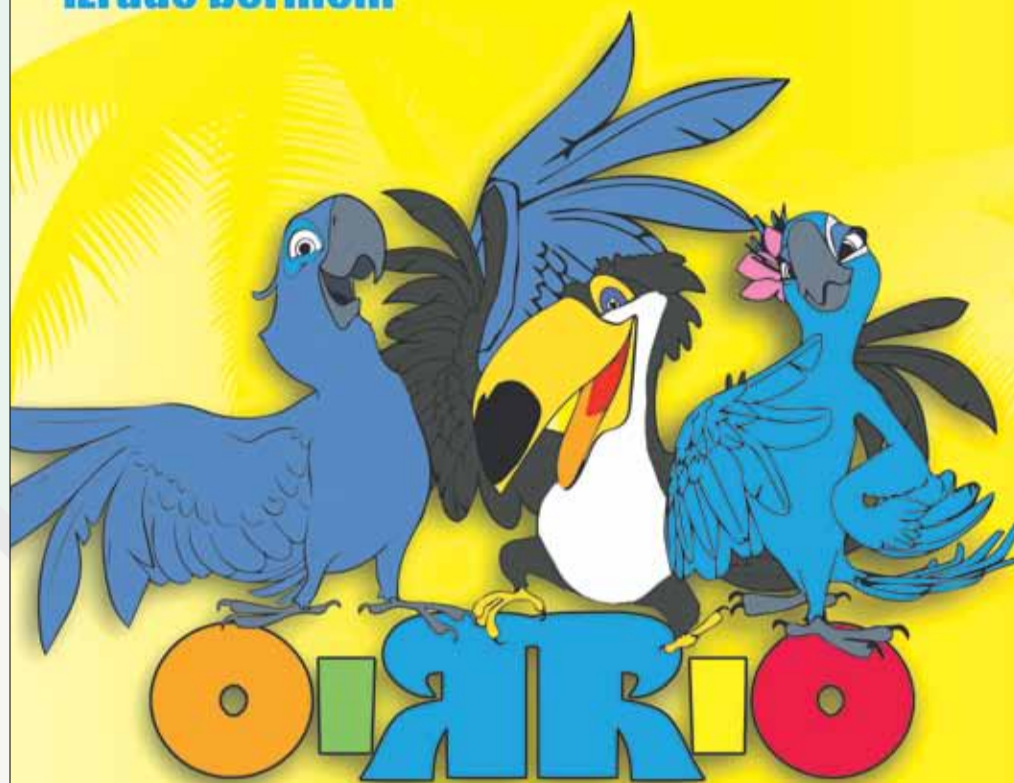
90 gadi
03.10. Aina Sirmā
Vairāk nekā 90 gadi
03.10.23 Jeļena Goršeņina
09.10.23 Jonas Šemberis

GARKALNES NOVADA JAUKTĀ KORA
PA SAULEI
KONCERTS

K/c "Bergī" 12. oktobrī plkst. 17:00
leeja bez maksas!

No **MADAGASHĀRA** veidotājiem

**jautra, muzikāliem piedzīvojumiem bagāta
izrāde bērniem**

Režisors: Imants Strads
Lomās: Valmieras teātra un Rīgas teātru aktieri

Kultūras centrā "Bergī"
11. oktobrī plkst. 12.00
leeja bez maksas!

Nevalstiskā jaunatnes organizācija "Apollo 13"
Valmieras Kinostudija 2014

ANTONIO REY

10. OKTOBRĪ / 20:00
Kultūras centrā "BERĢI"

Biletes jau
pārdošanā:

**BILEŠU
PARADĪZE**

THE CAVERN BEATLES

05. NOVEMBRĪ / 20:00
Kultūras centrā "Bergī"

13. NOVEMBRĪ / 20:00
Valmieras Kultūras centrā

**BILEŠU
PARADĪZE**

